

## Arrest

nr. 294 828 van 28 september 2023  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE  
Wijngaardlaan 39  
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

### DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 22 maart 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 februari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 april 2023 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 november 2011 dient verzoekster bij de Belgische ambassade in Moskou een aanvraag in voor een visum type C (kort verblijf). Op 17 november 2011 wordt deze visumaanvraag geweigerd.

1.2. Verzoekster wordt door de autoriteiten van een andere Schengenlidstaat in het bezit gesteld van een visum type C, geldig van 14 april 2016 tot 9 mei 2016, voor een duur van elf dagen en één binnenkomst.

1.3. Verzoekster kwam op 15 april 2016 de Schengenzone binnen.

1.4. Verzoekster dient op 11 maart 2019 een eerste aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger in de zin van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). De referentiepersoon is haar Belgische vader G.H.

1.5. De stad Mortsel neemt op 29 augustus 2019 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

1.6. Verzoekster dient op 13 mei 2020 een tweede aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger in de zin van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, opnieuw in functie van haar Belgische vader G.H.

1.7. Verweerder neemt op 10 november 2020 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

1.8. Verzoekster dient op 8 december 2020 een derde aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger in de zin van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, opnieuw in functie van haar Belgische vader G.H.

1.9. Verweerder neemt op 1 juni 2021 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20). Het door verzoekster tegen deze beslissing ingediende beroep wordt door de Raad verworpen bij arrest van 24 november 2021 met nummer 264 785.

1.10. Verzoekster dient op 31 januari 2022 een vierde aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger in de zin van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, opnieuw in functie van haar Belgische vader G.H.

1.11. Verweerder neemt op 15 juli 2023 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

1.12. Op 19 augustus 2022 dient verzoekster een vijfde aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, opnieuw in functie van haar Belgische vader G.H.

1.13. Op 10 februari 2023 treft verweerder een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20). Dit is de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 19.08.2022 werd ingediend door:*

*Naam: [G.]*

*Voorna(a)m(en): [L.]*

*Nationaliteit: Armenië*

*Geboortedatum: [...]*

*Geboorteplaats: [...]*

*R.R.: [...]*

*Verblijvende te/verklaart te verblijven te: [...]*

*om de volgende reden geweigerd:*

*De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.*

*Betrokkene vraagt opnieuw gezinshereniging aan met haar Belgische vader, de genaamde [G.H.] (RR. [...]) in toepassing van artikel 40 ter van de wet van 15.12.80. Dienovereenkomstig zijn in eerste orde de bepalingen van art. 40bis, §2, 3° en art. 40ter, §2, 1° van de wet van 15.12.1980 van toepassing.*

*Artikel 40bis, §2, 3° van de wet van 15.12.1980 stelt het volgende: 'Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2° beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn.'*

*Artikel 40ter, §2, 1° van de wet van 15.12.1980 schrijft voor: § 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg (...) 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;*

*Betrokkene is ouder dan 21 jaar en dient dus aan te tonen 'ten laste' te zijn van de Belgische referentiepersoon. Het concept ten laste veronderstelt dat betrokkene reeds ten laste was van de referentiepersoon in het land van herkomst of origine, m.a.w. dat er reeds een afhankelijkheidsrelatie bestond van in het land van herkomst of origine, tot aan de komst naar België en heden ook in België ten laste komt van de referentiepersoon.*

*Om dit aan te tonen legt betrokkene volgende documenten voor bij huidige aanvraag gezinshereniging:*  
*- Attesten OCMW voor betrokkene en de referentiepersoon dd. 22.08.2022 met verklaring dat ze beiden geen financiële steun ontvangen.*  
*- Bewijs van FPD Zuidtoren Brussel op naam van de referentiepersoon met betalingen van pensioen voor de periode vanaf februari 2022 tot en met augustus 2022 als bewijs van de bestaansmiddelen.*

*Uit het geheel van de voorgelegde documenten blijkt opnieuw geenszins dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon. Immers, zij heeft niet afdoende aangetoond effectief financieel en materieel onvermogen te zijn, noch bewezen voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst financieel en/of materieel ten laste te zijn geweest van de referentiepersoon. Betrokkene legt bij huidige aanvraag gezinshereniging, geen bewijzen voor waaruit haar materiële en financiële onvermogenheid in de zin van geen onroerende goederen en inkomsten te bezitten in het land van herkomst kan blijken. Het nalaten van dit voor te leggen wekt een vermoeden van het tegendeel. Noch werden er bewijsstukken voorgelegd aangaande enige financiële en/of materiële steun van de referentiepersoon aan betrokkene van in het land van herkomst.*

*Er mag geconcludeerd worden, na de opeenvolgende aanvragen, dat betrokkene niet ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, zo dit het geval was, mocht redelijkerwijze verwacht worden dat inmiddels de nodige bewijsstukken daarvan konden overlegd worden, quod non in casu. Betrokkene maakt oneigenlijk gebruik van de procedure gezinshereniging.*

*Het gegeven dat betrokkene sedert 11.03.2019 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Immers, louter het gegeven dat betrokkene op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd was/is, heeft niet automatisch tot gevolg dat zij ook ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, de voorwaarde van het ten laste zijn dient op een actieve wijze te worden aangetoond en valt niet impliciet af te leiden uit het feit dat men onder hetzelfde dak woont (arrest RvV nr. 145.912 dd. 21.05.2015). Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.*

*Gezien de onvermogenheid en de afhankelijkheid niet is aangetoond van in het land van herkomst, voldoet betrokkene niet aan de vereiste voorwaarden en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd. Het recht op verblijf dient te worden geweigerd.*

*[...]"*

## **2. Onderzoek van het beroep**

**2.1.** In wat kan worden beschouwd als een enig middel, werpt verzoekster op: "Schending van de materiële motiveringsplicht — Art. 62 Vw. en art. 2 en 3 wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurlijke handelingen — onzorgvuldigheid bij het nemen van de beslissing."

Na het citeren van de bestreden beslissing, betoogt zij als volgt:

*"[...]"*

*De Staatssecretaris is evenwel verplicht in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen op te nemen die aan de grondslag liggen van de beslissing. Deze motieven moeten afdoende zijn;*

*De gemachtigde van de staatssecretaris heeft in deze geen rekening gehouden met al de elementen van het dossier die hij nochtans kende, dan wel minstens behoorde te kennen en waarmee hij bij het nemen van zijn beslissing ten onrechte geen rekening hield.*

*In de eerste plaats wordt aangehaald dat op basis van de feitelijke elementen en de documenten van het dossier vast staat dat verzoekster de dochter is van de referentiepersoon.*

*Dit gegeven wordt door de gemachtigde niet betwist.*

*Het is dan ook aanvaardbaar dat verzoekster stelt dat zij in het land van herkomst ten laste was van haar vader, de referentiepersoon.*

*Het is niet meer dan normaal dat zij vroeger als descendent/kind van haar vader, ook werd onderhouden door haar vader.*

*Verzoekster heeft reeds op 8 november 2011; zij was toen 31 jaar, bij de Belgische Ambassade in Moskou een aanvraag ingediend voor een visum type C. Zij diende deze aanvraag omdat haar familieleden reeds in België woonden en zij op hen beroep moest doen om te kunnen voorzien in haar levensonderhoud.*

*Nadien ontving zij, van een andere Schengenlidstaat een visum Type C, geldig van 14 april 2016 tot 9 mei 2016. Op 15 april 2016 kwam zij de Schengenzone binnen.*

*Sedertdien verblijft zij bij haar vader in België.*

*Het ten laste zijn van de Unieburger, haar vader, die verzoekster begeleidt of bij wie zij zich voegt, kan derhalve beoordeeld worden op basis van de feitelijke situatie in de periode 15 april 2016.*

*Op dat ogenblik had zij totaal geen inkomsten in Armenië; reden waarom zij haar familielid in België vervoegde.*

*Bij haar vorige aanvragen gezinshereniging, oa de aanvraag dd 13/05/2020 heeft verzoekster wel degelijk documenten voorgelegd om aan te tonen effectief onvermogen te zijn voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst financieel en/of materieel ten laste te zijn geweest van de referentiepersoon. Deze documenten werd toen weerlegt met bijlage 20 dd 10/11/2020.*

*Bij het nemen van de beslissing dd 10/02/2023 waartegen huidig beroep, heeft de gemachtigde van de staatssecretaris nagelaten om de voorheen meegedeelde documenten te beoordelen in samenhang met de nieuwe documenten.*

*Daar verzoekster bij haar opeenvolgende aanvragen gezinshereniging telkens nieuwe documenten ter vervollediging van haar aanvragen voegde, dienden al deze documenten als samenhangende bewijsstukken te worden aanzien en dienden zij in hun geheel te worden opgenomen in de beoordeling. Mogelijk kwam de gemachtigde dan tot een andere beoordeling dan de huidige fragmentarische beoordeling, waarbij mbt de voorheen meegedeelde documenten enkel wordt verwezen naar de vorige beslissingen; oa de beslissing dd 10/11/2020.*

*Minstens kan verzoekster niet opmaken of de huidige beslissing werd genomen op basis van al de documenten die zij reeds meedeelde, zowel bij de laatste aanvraag als bij de vroegere aanvragen en die zich moeten bevinden in het administratieve dossier.*

*Ten tweede heeft verzoekster thans geen verblijfsvergunning voor België, zodat zij in de onmogelijkheid is om te werken om zelf in haar onderhoud te voorzien.*

*De staatssecretaris is op de hoogte van dit gegeven, doch heeft dit niet mee opgenomen in zijn overwegingen.*

*Wegens gebrek aan inkomsten dan wel recht op een of ander vervangingsinkomen, wordt verzoekster onderhouden door de referentiepersoon, haar vader, met wie zij samenwoont.*

*Rekening houdend met de omstandigheid dat verzoekster niet zelf in haar levensonderhoud kan voorzien en de samenwoont met de referentiepersoon, kan men alleen maar tot het besluit komen dat verzoekster financieel afhankelijk is en ten laste is van de referentiepersoon; zij het voor het dagelijks levensonderhoud en onderdak.*

*Door niet alle feitelijke elementen mee op te nemen in de overwegingen op basis waarvan de Staas-secretaris tot een zijn besluit kwam, handelde hij onzorgvuldig en is de beslissing niet ter voldoende naar recht gemotiveerd.*

*Ten onrechte stelt de bestreden beslissing dat verzoekster geen elementen aanbrengt van een dusdanige afhankelijkheidsrelatie tussen haar en haar vader waardoor zij een verblijfsrecht zou kunnen bekomen.*

*De beslissing stelt eenvoudig weg dat er uit het geheel van de elementen in het dossier geen bijzonder afhankelijkheidsrelatie blijkt tussen verzoekster en haar vader.*

*Bij de beoordeling van de afhankelijkheidsrelatie werd geen rekening gehouden met de specifieke omstandigheden ; ni dat verzoekster de dochter is de referentiepersoon en dat zij wegens gebrek aan inkomsten van hem afhankelijk is.*

*Er moet, bij iedere aanvraag tot gezinshereniging, in concreto worden beoordeeld of er al dien een afhankelijkheidsverhouding bestaat.*

*Hierbij moet rekening gehouden worden met al de elementen aanwezig in het dossier; zowel de meegedeelde documenten als de feitelijke gekende omstandigheden.*

*Dit middel is gegrond.*

*Art. 3 van de wet van 29 juli 1991 werd geschonden.*

*Het zorgvuldigheidsprincipe werd geschonden.”*

2.2. Waar verzoekster de schending aanvoert van artikel 62 van de Vreemdelingenwet gaat de Raad ervan uit dat zij de schending van §2 van dit artikel beoogt aan te voeren. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in deze bepaling en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

In casu is de bestreden beslissing voorzien van een juridische en feitelijke motivering. Zo wordt, onder verwijzing naar artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° juncto artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, gesteld dat verzoekster niet voldoet aan de gestelde voorwaarden om een verblijfsrecht te verkrijgen op basis van gezinshereniging met haar Belgische vader. Verweerder geeft hierbij aan welke documenten verzoekster heeft neergelegd ter ondersteuning van haar aanvraag gezinshereniging. Hij maakt hiervan een beoordeling en geeft vervolgens in de conclusie duidelijk aan: *“Gezien de onvermogenheid en de afhankelijkheid niet is aangetoond van in het land van herkomst, voldoet betrokkene niet aan de vereiste voorwaarden en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd. Het recht op verblijf dient te worden geweigerd.”*

Verzoekster maakt niet duidelijk waarom de motieven van de bestreden beslissing haar niet toelaten zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht. Deze vaststelling dringt zich des te meer op gezien verzoekster tevens een schending opwerpt van de materiële motiveringsplicht en zij inhoudelijke kritiek uit op de motieven waardoor zij kan worden geacht ze te kennen en te begrijpen. De inhoudelijke kritiek van verzoekster zal dan ook worden beoordeeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 29 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt verweerder de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel

houdt derhalve in dat verweerder bij het nemen van een beslissing minstens moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. Verzoekster heeft een vijfde verblijfsaanvraag ingediend om haar Belgische vader te vervoegen. Vermits niet blijkt en verzoekster ook niet aanvoert dat de Belgische referentiepersoon gebruik heeft gemaakt van zijn recht op vrij verkeer, is artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet van toepassing.

Deze bepaling luidt als volgt:

*“§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:*

*1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;*  
*[...].*

*De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:*

*1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.*

*[...]*

*2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.*

*3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt.*

*[...].”*

2.5. Artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet verwijst duidelijk naar familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid van dezelfde wet. Vermits verzoekster als descendent van een Belgische onderdaan een verblijfsaanvraag heeft ingediend, is in casu artikel 40bis, §2, eerste lid 3° van de Vreemdelingenwet van toepassing, waarnaar de bestreden beslissing ook verwijst.

Deze bepaling luidt als volgt:

*“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :*

*[...].*

*3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;”*

2.6. Het staat niet ter betwisting dat verzoekster ouder was dan 21 jaar toen zij op 19 augustus 2022 haar vijfde aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart indiende om haar Belgische vader te vervoegen.

Verzoekster was op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing 42 jaar oud. Dit houdt onder meer in dat zij moet aantonen 'ten laste te zijn' van de Belgische referentiepersoon.

2.7. De voorwaarde van het 'ten laste zijn' in artikel 40ter, §2, eerste lid, 1° juncto artikel 40bis § 2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet houdt een dubbel luik in: enerzijds dient te worden aangetoond dat het gaat om een nog steeds bestaande toestand – verzoekster moet nog ten laste zijn op het ogenblik dat de bestreden beslissing wordt getroffen –, anderzijds moet het gaan om een toestand die moet bestaan voordat de vestigingsaanvraag wordt ingediend, in principe dus in het land van herkomst. Dit zijn cumulatieve voorwaarden. Indien niet is voldaan aan de voorwaarde van ten laste 'zijn' in het land van herkomst, hoeven de nadere voorwaarden betreffende het ten laste zijn in België niet te worden onderzocht (cf. RvS 29 mei 2018, nr. 241.649).

2.8. Om als 'ten laste' te kunnen worden beschouwd, moet verzoekster aantonen dat er reeds eerder, en dus voorafgaand aan de aanvraag, een afhankelijkheidsrelatie bestond tegenover de referentiepersoon, van materiële en/of financiële aard, omdat zijzelf niet in staat is in haar basisbehoeften te voorzien. Redelijkerwijs houdt dit laatste in dat er sprake is van een gebrek aan voldoende inkomsten uit activiteiten als werknemer, zelfstandige en/of onroerend goed e.a. dat algemeen kan worden omschreven als een situatie van onvermogensheid. De steun die de referentiepersoon verstrekt, mag niet een louter financiële bonus op eigen middelen betreffen.

2.9. Het ten laste zijn in het land van oorsprong vermag te worden aangetoond met elk passend middel. Deze vrije bewijsvoering houdt evenwel niet in dat verweerder ertoe is gehouden alle door verzoekster overgemaakte bewijsstukken zonder meer te aanvaarden. Het komt aan verweerder toe de overgemaakte bewijsstukken te beoordelen en uit te leggen waarom hij ze niet aanvaardt.

2.10. Verweerder somt de stukken op die verzoekster heeft voorgelegd ter ondersteuning van haar vijfde aanvraag gezinshereniging en maakt vervolgens de volgende beoordeling;

*“Uit het geheel van de voorgelegde documenten blijkt opnieuw geenszins dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon. Immers, zij heeft niet afdoende aangetoond effectief financieel en materieel onvermogen te zijn, noch bewezen voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst financieel en/of materieel ten laste te zijn geweest van de referentiepersoon. Betrokkene legt bij huidige aanvraag gezinshereniging, geen bewijzen voor waaruit haar materiële en financiële onvermogensheid in de zin van geen onroerende goederen en inkomsten te bezitten in het land van herkomst kan blijken. Het nalaten van dit voor te leggen wekt een vermoeden van het tegendeel. Noch werden er bewijsstukken voorgelegd aangaande enige financiële en/of materiële steun van de referentiepersoon aan betrokkene van in het land van herkomst.*

*Er mag geconcludeerd worden, na de opeenvolgende aanvragen, dat betrokkene niet ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, zo dit het geval was, mocht redelijkerwijze verwacht worden dat inmiddels de nodige bewijsstukken daarvan konden overlegd worden, quod non in casu. Betrokkene maakt oneigenlijk gebruik van de procedure gezinshereniging.*

[...]

*Gezien de onvermogensheid en de afhankelijkheid niet is aangetoond van in het land van herkomst, voldoet betrokkene niet aan de vereiste voorwaarden en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd. Het recht op verblijf dient te worden geweigerd.”*

2.11. Verzoekster wijst er in eerste instantie op dat zij de dochter is van haar vader en dat het dan ook aanvaardbaar is dat zij vroeger als descendent/kind ten laste was van haar vader in het land van herkomst.

2.12. Verzoekster verkijkt zich echter op het feit dat ze niet als descendent/kind een aanvraag tot gezinshereniging indient, maar wel als volwassene van 42 jaar. Om deze gezinsherenigingsaanvraag van een volwassen persoon met een ascendent die in België verblijft gunstig te beoordelen, wenst de Belgische wetgever dat er een band van afhankelijkheid tussen beide volwassenen wordt aangetoond. Het spreekt voor zich dat die niet wordt aangetoond door te wijzen op de band die er bestond in het land van herkomst toen verzoekster nog een kind was en de Belgische referentiepersoon op dat ogenblik de rol van huisvader had van het gezin waartoe verzoekster behoorde en in die rol verzoekster onderhield.

2.13. Verder ziet de Raad niet in hoe het gegeven dat ze tevergeefs bij de Belgische autoriteiten een visum type C aanvraag in 2011 en het gegeven dat ze in 2016 het Rijk binnenkomt met een visum type C, afgegeven door een andere Schengenstaat, en sedertdien in België verblijft bij haar vader, op zich kunnen aantonen dat verzoekster te zinnen laste is. Verzoekster kan deze gegevens niet meer laten zeggen dan wat ze zeggen, met name dat de Belgische autoriteiten destijds hebben geweigerd een visum kort verblijf uit te reiken, dat zij erin geslaagd is om in 2016 een visum kort verblijf te verkrijgen van een andere Schengenlidstaat en dat zij, hoewel dit visum geldig was voor een duur van elf dagen en één binnenkomst, na die elf dagen niet is teruggekeerd naar haar land van oorsprong. Verzoeksters betoog dat haar gebrek aan inkomsten in Armenië en de afhankelijkheid van haar vader hiervoor de redenen zijn, is niet meer dan een bloot betoog dat de bestreden beslissing bezwaarlijk aan het wankelen kan brengen.

2.14. Verzoekster wijst er verder op dat zij geen verblijfsvergunning heeft en bijgevolg in de onmogelijkheid is om te werken en zelf in haar levensonderhoud te voorzien waardoor zij stelt financieel afhankelijk en ten laste te zijn van de referentiepersoon voor haar dagelijks levensonderhoud en onderdak. Dit is geen dienstig betoog. In dit verband volstaat het te verwijzen naar het gestelde in punt 2.7. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht:

*“Het gegeven dat betrokkene sedert 11.03.2019 tot op heden op het adres van de referentiepersoon gedomicilieerd is, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. (...) Bovendien heeft deze situatie betrekking op de toestand in België, niet op deze in het land van herkomst.”*

2.15. Ten slotte voert verzoekster aan dat zij bij haar vorige aanvragen “wel degelijk” documenten heeft voorgelegd die aantonen dat zij effectief onvermogen en voorafgaand aan de aanvraag om gezinshereniging in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon. Zij betoogt dat zij bij haar opeenvolgende aanvragen tot gezinshereniging telkens nieuwe documenten “ter vervollediging” van de aanvragen voegde en is ervan overtuigd dat indien verweerder “al deze documenten” in hun geheel had beoordeeld als samenhangende bewijsstukken, hij “Mogelijk” tot een andere “dan de huidige fragmentarische” beoordeling zou zijn gekomen. Verzoekster voegt hieraan toe dat zij minstens uit de bestreden beslissing niet kan opmaken of verweerder deze heeft genomen op basis van al de documenten, waaronder deze voorgelegd bij eerdere aanvragen.

2.16. Vooreerst is het zo dat de verwerende partij de stukken dient te beoordelen die een verzoekende partij voorlegt ter ondersteuning van een aanvraag gezinshereniging. In casu heeft verzoekster ter ondersteuning van haar vijfde aanvraag gezinshereniging enkel overgelegd:

*“- Attesten OCMW voor betrokkene en de referentiepersoon dd. 22.08.2022 met verklaring dat ze beiden geen financiële steun ontvangen.*

*- Bewijs van FPD Zuidtoren Brussel op naam van de referentiepersoon met betalingen van pensioen voor de periode vanaf februari 2022 tot en met augustus 2022 als bewijs van de bestaansmiddelen”.*

Het is dan ook niet kennelijk onredelijk noch onzorgvuldig van verweerder waar hij in de bestreden beslissing vaststelt: *“Betrokkene legt bij huidige aanvraag gezinshereniging, geen bewijzen voor waaruit haar materiële en financiële onvermogenheid in de zin van geen onroerende goederen en inkomsten te bezitten in het land van herkomst kan blijken.”*

2.17. Indien verzoekster het van belang achtte dat voormelde twee documenten uitgebreid zouden worden bekeken samen met documenten die ze heeft neergelegd ter ondersteuning van de vorige vier aanvragen gezinshereniging, stond het haar vrij om deze stukken opnieuw neer te leggen of er minstens op te wijzen dat ze die opnieuw in de beoordeling van de vijfde aanvraag zou betrekken, quod non in casu.

2.18. Verzoekster toont ook het belang bij haar kritiek niet aan. Zo toont ze niet in concreto aan dat de voormelde twee stukken die ze bij haar vijfde vestigingsaanvraag heeft overgemaakt samen met de stukken die ze tijdens haar vorige vier vestigingsaanvragen zou hebben overgemaakt ten bewijze van het feit dat ze als volwassene ten laste was van haar Belgische vader in het land van oorsprong, zouden leiden tot een positieve of minstens andere beoordeling van haar vijfde vestigingsaanvraag. Een en ander klemmt des te meer aangezien verzoekster de negatieve beoordeling van de eerste, tweede en vierde aanvraag gezinshereniging niet heeft aangevochten en in het arrest van de Raad van 24 november 2021 met nr. 263 219, dat betrekking heeft op de negatieve beoordeling door verweerder van verzoeksters derde vestigingsaanvraag, kan worden gelezen dat de toenmalige bestreden beslissing luidde als volgt:

*“Het concept ten laste veronderstelt dat betrokkene reeds ten laste was van de referentiepersoon in het land van herkomst of origine, m.a.w. dat er reeds een afhankelijkheidsrelatie bestond, en heden ook in België ten laste komt.*

*Om dit aan te tonen legt betrokkene volgende documenten voor:*

- *Huurcontract dd. 21.11.2018 op naam van de referentiepersoon*
- *Attest Federale Pensioendienst dd. 13.08.2020 en betalingsfiches OCMW Mortsel (december 2019 - maart 2020) als bewijs van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon*
- *Attesten OCMW Mortsel dd. 21.12.2020 waaruit blijkt dat zowel betrokkene als de referentiepersoon tot op datum van het attest geen financiële steun ontvingen.*

*[...]*

*“Uit het geheel van de voorgelegde documenten blijkt niet afdoende dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon. Immers, zij heeft niet afdoende aangetoond effectief onvermogen te zijn, noch bewezen voorafgaand aan de aanvraag en reeds van in het land van herkomst financieel en/of materieel ten laste te zijn geweest van de referentiepersoon. Deze documenten werden wel voorgelegd bij de aanvraag dd. 13.05.2020 maar weerlegt (sic) met een bijlage 20 dd. 10.11.2020. Er kan duchtig naar verwezen worden.”*

2.19. Het blijkt niet en verzoekster toont ook niet aan dat ze na de afwikkeling van haar tweede vestigingsaanvraag van 13 mei 2020 nog nieuwe stukken heeft overgemaakt ten bewijze van het feit dat ze in het land van oorsprong als volwassene ten laste was van haar Belgische vader. De Raad ziet niet in waarom verweerder bij de beoordeling van verzoeksters vijfde vestigingsaanvraag nog eens *“duchtig”* zou moeten verwijzen naar de motieven van de bijlage 20 van 10 november 2020 waarmee verzoeksters tweede vestigingsaanvraag werd beslecht en dus niet kon volstaan met te stellen, *“Uit het geheel van de voorgelegde documenten blijkt opnieuw geenszins dat betrokkene voorafgaand aan de huidige aanvraag gezinshereniging en reeds van in het land van herkomst ten laste was van de referentiepersoon. [...] Er mag geconcludeerd worden, na de opeenvolgende aanvragen, dat betrokkene niet ten laste was/is van de referentiepersoon. Immers, zo dit het geval was, mocht redelijkerwijze verwacht worden dat inmiddels de nodige bewijsstukken daarvan konden overlegd worden, quod non in casu.”* Minstens toont verzoekster niet aan welk belang ze er bij heeft dat verweerder nog eens *“duchtig”* verwijst naar motieven die figureren in de in punt 1.7. bedoelde bijlage 20 van 10 november 2020.

2.20. Verzoekster zoekt vooral spijkers op laag water en brengt niets concreets in tegen de vaststelling in de bestreden beslissing, *“Betrokkene maakt oneigenlijk gebruik van de procedure gezinshereniging”*. Zij herhaalt bovendien een betoog dat de Raad al heeft beoordeeld in zijn in punt 1.9. bedoeld arrest van 24 november 2021.

2.21. De bestreden beslissing blijft dan ook overeind wanneer wordt geconcludeerd: *“Gezien de onvermogenheid en de afhankelijkheid niet is aangetoond van in het land van herkomst, voldoet betrokkene niet aan de vereiste voorwaarden en wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd. Het recht op verblijf dient te worden geweigerd.”*

Het enig middel is ongegrond.

### 3. Kosten

Gelet op het pro deo-bewijs van 12 juni 2023 dient het door verzoekster onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro te worden terugbetaald

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

### Artikel 2

Het door verzoekster onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

|          |                 |
|----------|-----------------|
| M. EKKA, | kamervoorzitter |
|----------|-----------------|

|            |          |
|------------|----------|
| T. LEYSEN, | griffier |
|------------|----------|

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

|           |         |
|-----------|---------|
| T. LEYSEN | M. EKKA |
|-----------|---------|